

ROM 4:1-25 – ABRAHAM: TRONS FADER

Efter att så här långt förklarat att alla människor inte klarar av att leva upp till Guds **MORALISKA STANDARD**, tar Paulus i Romarbrevets fjärde kapitel självaste Abraham – det judiska folkets fader – som exempel på just detta. Inte ens han som Gud slöt **FÖRBUND** med klarar av det, så han har inget att berömma sig av i sig själv.

Men med tanke på att judiska rabbiner ofta lyfte fram Abrahams karaktär och goda gärningar som exempel att följa, blir poängen i detta kapitel tydlig och klar: enbart **TRO** – inte gärningar – för oss till en **RÄTT STÄLLNING** inför Gud, och är även det som håller oss kvar där.

- Vad är er bild av **TRO**? Hur tar sann **TRO** sig i uttryck?

Paulus belyser i v 9-12 att till och med omskärelsen, som var en betydelsefull ceremoni för det judiska folket, inte var ett skäl för Gud att tillräkna Abraham **RÄTTFÄRDIGHET**. Detta för att visa att det primärt är en yttre handling som pekar på trons innehåll och en förändring på insidan. Vår tro ska ha sin tyngdpunkt hos Kristus och vad han har gjort för vår frälsning och inte vara grundad på våra egna handlingar.

- Hur ser du på de **YTTRE UTTRYCKEN** som finns även för den kristna tron? Hur håller vi dessa och tron **I BALANS**?

NYCKELVERS:

Därför heter det "av tro", för att det ska vara av nåd och löftet stå fast för alla hans avkomlingar, inte bara för dem som hör till lagens folk utan också för dem som har Abrahams tro. Han är allas vår far, som det står skrivet: Jag har gjort dig till far till många folk. Och det är han inför den som han trodde på, Gud som ger liv åt de döda och kallar på det som inte är till som om det var till. Där hoppet var ute hoppades han ändå och trodde och blev så far till många folk, som det var sagt: Så ska din avkomma bli. Han vacklade inte i tron när han tänkte på sin döda kropp – han var omkring hundra år – och att Saras moderliv var dött. Han tvivlade inte i otro på Guds löfte utan blev i stället starkare i tron och gav Gud äran, fullt övertygad om att vad Gud hade lovat var han också mäktig att hålla. Därför räknades det honom till rättfärdighet. (Rom 4:16-22)

Något som lyfts fram i det här kapitlet också är att Abraham är trons fader för oss som inte tillhör det judiska folket. Att följa hans exempel att vandra i **TRO** som leder till **FÖRTRÖSTAN**, genom att ta olika **STEG I TRO**:

- Kan ni ur minnet nämna några **STEG I TRO** som Abraham tog? Vad kan vi lära oss från Abraham i att **VÄXA I TRO**?
- Är vi villiga att på samma sätt lita helt och hållet på **GUDS LÖFTEN** – ta honom på orden – och ta liknande **STEG I TRO**?
- Vad är de vanligaste skälen till att detta kan vara svårt? Finns det något ur ditt eget liv som du vill dela?
- Kan du tänka på något område i ditt liv just nu som kanske kan behöva ta ett **STEG I TRO**?

Precis som Abraham, kan vi vara väldigt fästa vid våra egna uttänkta planer för att få till något som vi vill väldigt mycket, och den **VÄNTAN** som livet i **TRO** och **FÖRTRÖSTAN** många gånger innebär är kanske inte vår starkaste sida.

- Vad är det mest utmanande med att **VÄNTA**? Hur reagerar vi när våra planer inte går som de ska?
- Att **SLÄPPA TAGET** om dem, och i stället överlåta oss till Guds är **TRO** i handling. Är vi villiga att göra det?
- Har du tider av **VÄNTAN** låtit Gud få verka i dig? Har du varit med om att någon får sitt mirakel medan du fortfarande väntade på ditt? Berätta gärna om vad som hände och hur påverkade det dig och din **TRO**.
- Blir det oftast att du i väntans tider sätter din **TRO** främst mot ett önskat **RESULTAT** eller till **GUDS KARAKTÄR**?
- Har du någonsin brottats med att tro att **GUD BRYR SIG** om dina omständigheter och inte bara din själ? Varför kan det ibland vara svårt att komma ihåg detta?

BÖN & AVSLUTNING:

- Vad ser du som det starkaste temat i **ROMARBREVET 4:1-25**? Vad har talat tydligast till dig på ett personligt plan?
- Finns det något steg – litet eller stort – som du kan göra praktiskt kommande vecka till en positiv förändring?
- Vad blir din bön utifrån detta? Om du har kommit att tänka på områden i ditt liv där din tro behöver stärkas, eller rädslor som du behöver bli kvitt, lyft gärna dessa i bönen och be för varandra, så att ni kan ta steg i tro och tron kan leda till förtröstan.